

være med til at sikre, at der er penge til fremtidens velfærd, og en skattereform skal være med til at understøtte en mere grøn politik her i Danmark.

Så det vil være tre af de helt afgørende ting for SF for at ville gå med til en skattereform. Og man kan sige, at hvis den ikke lever op til de kriterier, så vil der ikke være nogen idé i at lave sådan en skattereform for SF's vedkommende. Så det vil være det, vi vil arbejde for at opnå.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Man må sige, at den regering, vi har, er konsekvent. Med skattestoppet og en stribe ændringer af skattelovene siden år 2002 har den her regering konsekvent øget uligheden i samfundet. Højtlønnede har fået og får nu igen de største lettelser, lavtlønnede får de mindste, og arbejdsløse, pensionister, førtidspensionister, syge, efterlønnere og studerende får en lang næse. Man gør oven i købet direkte nar i dagens debat af pensionister og arbejdsløse ved at sige, at de jo også får en lettelse.

Sagen er, at pensionisterne ville få lidt mere med de love, der gælder i dag, sammenlignet med det, som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt og fremlagt i dag. Ifølge regeringen selv skulle pensionister f.eks. have haft en 0,6 pct.-forhøjelse plus en lille skattelettelse. Og det, der nu er lagt frem, hedder 0,5 pct. inklusive skattelettelse, altså klart mindre og en forringelse for pensionisterne.

Ud over den skæve fordeling af personskatterne kommer jo, at de, der kører med bus, har mærket stigende priser, mens det er blevet billigere at køre i bil - og jo større bilen er, jo billigere er det blevet. De, der bor til leje, har set staten tage penge fra Landsbyggefonden, fra den kasse, som lejerne skulle have penge fra bruge til at forny og renovere deres boliger, mens det for dem, der ejer deres bolig, er sådan: Jo dyrere bolig, jo større lettelse. De, der har aktier, har fået skattelettelser, og logikken er igen: Jo flere aktier man har, jo større lettelser får man. Og selskaberne, banker, redere, olieselskaber ude i Nord-søen, der i forvejen har fået foræret milliarder af kroner, er også dem, der har fået de største skattelettelser.

Arbejdsløse, syge, pensionister - de, der har mindst - har ikke alene måttet se andre løbe med skattelettelser, de har også måttet se deres indkomst falde bagud på grund af den såkaldte satsregulering, der udhuler pensioner og dagpenge. De må også se, at penge til velfærd strømmer ud af kassen, fordi regeringen og Dansk Folkeparti hellere vil give skattelettelser til de rigeste, end de vil give flere penge til mere velfærd.

Og der er jo en form for logik i den politik, man fremlægger, for man laver på alle områder en omlægning af vores velfærd, sådan at de, der har penge, kan købe sig til en hurtigere og bedre sygeforsikring, til en bedre behandling på sygehusene, til en bedre ældreomsorg, til en bedre pasning i daginstitutionerne. På alle måder er der bedre velfærd til dem, der har penge, sammenlignet med dem, der ikke har penge. Derfor er der logik i, at man tager penge fra velfærden og i stedet for giver dem til dem, som man ønsker skal kunne betale mere selv; jo flere penge til dem, der har i forvejen, jo bedre. Det er en dramatisk ulighed, der er ved at udvikle sig, også inden for velfærden.

Så er det regeringens store forsvar for den her skattepakke, at den skal skaffe mere arbejdskraft. Lad os se bort fra, at alle - selv de mest højreorienterede bankøkonomer - har sagt, at det ikke kommer til at passe, og lad os regne med, at det er, som regeringen siger, nemlig at den skaffer ¼ promille af arbejdsstyrken. ¼ promille! Det kan aldrig måles. Men prisen for at gøre det er jo, at man øger uligheden i samfundet, for det er jo selve logikken bag regeringens politik. Man siger, at når man øger uligheden, straffer de arbejdsløse og giver dem mindre, så de f.eks. mister beskæftigelsesfradraget, når de bliver fyret, så vil det i sig selv skaffe flere i arbejde. Som om nogle kommer i arbejde, bare fordi de er blevet fattigere.

Der kommer flere i arbejde, hvis det er sådan, at der er job at tilbyde. Men regeringen har altså den filosofi og dermed det fundament, at mere ulighed skulle give mere beskæftigelse, og derfor arbejder de bevidst på at øge uligheden.

Vi tror ikke på det. Man er allerede kommet dertil, at uligheden i Danmark er på niveau med, hvad den var i 1965. Det vil sige, at de sidste 40 års indsats for at mindske uligheden i Danmark allerede for længst er rullet tilbage af den her regering. Og det, der lægges frem nu, vil gøre det endnu værre.